

Modell for beregning av risikjusterte bidrag til krisetiltaksfondet

Innholdsfortegnelse

1.	Innføring av ny bidragsberegning	3
2.	Metode for bidragsberegning.....	4
2.1.	Overordnet beskrivelse	4
2.2.	Grunnlag for bidragsberegningen	5
2.2.1.	Konsernintern gjeld	5
2.2.2.	Forpliktelser mot andre foretak innenfor samme institusjonelle forsikringsordning	6
2.2.3.	Forpliktelser for sentrale motparter	6
2.2.4.	Forpliktelser for verdipapirregistre	6
2.2.5.	Forpliktelser knyttet til oppbevaring av klientmidler.....	6
2.2.6.	Støttelån («promotional loans»)	7
2.2.7.	Derivater.....	7
2.2.8.	Kredittforetak og foretak med særlig lav risiko for krisetiltaksfondet.....	7
2.3.	Terskelbidrag for mindre foretak	8
2.4.	Beregning av risikobasert bidrag.....	9
2.5.	Formel for beregning av risikojustert bidrag.....	10
2.6.	Risikoindikatorer.....	11
2.6.1.	Pilar 1, 2 og 3	11
2.6.2.	Pilar 4.....	12
2.6.2.1.	Tilleggsindikatorer under punkt a	12
2.6.2.2.	Medlemskap i en institusjonell forsikringsordning	12
2.6.2.3.	Omfang av tidligere ekstraordinær støtte.....	13
2.7.	Vekting av pilarene og risikoindikatorene.....	13

1. Innføring av ny bidragsberegning

Stortinget vedtok 15. mars 2018 lov om endringer i finansforetaksloven¹, som blant annet gjennomfører regler tilsvarende EUs krisehåndteringsdirektiv² i norsk rett. Endringene trådte i kraft 1. januar 2019.

Som følge av ny lov er det opprettet et krisetiltaksfond til bruk ved krisehåndtering av større og mer komplekse finansforetak. Midlene i fondet skal disponeres av Finanstilsynet som krisehåndteringsmyndighet, jf. finansforetaksloven § 20-50 første ledd. Krisetiltaksfondet blir oppkapitalisert ved at 55 prosent av eksisterende midler i sikringsfondet overføres, jf. lovvedtaket del IV overgangsregel nr. 3. Krisetiltaksfondet skal videre finansieres gjennom årlige bidrag fra foretak som nevnt i § 20-51 og avkastning på innbetalte midler. Midlene i fondet skal forvaltes av Bankenes sikringsfond, jf. § 20-56 første ledd.

Hvert år skal det betales inn totale bidrag lik én promille av samlede garanterte innskudd, jf. § 20-51 første ledd første punktum. Dersom størrelsen på fondet er mindre enn to tredeler av minstekravet på én prosent av samlede garanterte innskudd, skal bidraget fastsettes med sikte på at minstekravet kan oppfylles innen seks år, jf. § 20-51 første ledd annet punktum.

Bidragspliktige til krisetiltaksfondet er foretak nevnt i finansforetaksloven § 20-1 første ledd bokstav a, jf. § 20-51 første ledd første punktum. Disse foretakene er banker og kredittforetak, samt verdipapirforetak som er omfattet av minstekravet til startkapital i verdipapirhandelloven § 9-13 første ledd første punktum (beløp tilsvarende 730 000 euro). Videre følger det av finansforetaksloven § 20-50 femte ledd at departementet i forskrift kan gi nærmere regler om blant annet risikojustering av bidrag til fondet, samt bidragsplikt for mindre foretak, verdipapirforetak og morselskap i finanskonsern.

Europakommisjonen har etter delegert kompetanse i krisehåndteringsdirektivet artikkel 103 vedtatt EU-forordningen om beregning av bidrag til krisetiltaksfond³ (videre omtalt som «forordningen»). Forordningen utdyper krisehåndteringsdirektivet artikkel 103 nr. 2 når det gjelder beregningen av bidrag til krisetiltaksfondet, herunder regler om risikojustering av bidrag og om terskelbidrag for mindre foretak. Metoden beskrevet i forordningen gir lite rom for nasjonale tilpasninger.

¹ LOV-2018-03-23-2 «Lov om endringer i finansforetaksloven mv. (innskuddsgaranti og krisehåndtering av banker)»

² Directive 2014/59/EU of the European Parliament and of the Council of 15 May 2014 establishing a framework for the recovery and resolution of credit institutions and investment firms

³ Commission Delegated Regulation (EU) 2015/63 of 21 October 2014 supplementing Directive 2014/59/EU of the European Parliament and of the Council with regard to ex ante contributions to resolution financing arrangements

Bankenes sikringsfond har på oppdrag fra Finanstilsynet utarbeidet forslag til modell for beregning av risikojusterte bidrag til krisetiltaksfondet i tråd med forordningen. Forslaget til modell for bidragsberegning ble sendt ut på høring av Finanstilsynet i juni 2018⁴. Forordningen om beregning av bidrag til krisetiltaksfond er oversatt til norsk og ble tatt inn som del 2 i «forskrift om utfyllende regler til finansforetaksforskriften kapittel 20», som ble fastsatt av Finanstilsynet 20. desember 2018.

Innholdsmessig tilsvarer forskriften forordningens metodikk for bidragsberegning. Språklig sett er imidlertid begrepsbruken noe avvikende fra begrepene som brukes i finansforetaksloven. Av praktiske hensyn henvises det derfor i dette notatet direkte til forordningen.

Dette notatet forklarer metoden for beregning av bidrag til krisetiltaksfondet. Først gis en overordnet beskrivelse av metoden for bidragsberegning. Deretter gjennomgås grunnlaget for bidragene, og eventuelle justeringer av dette. Til sist beskrives metoden for risikojusteringen av bidrag, herunder hvilke risikoindikatorer som inngår.

2. Metode for bidragsberegning

2.1. Overordnet beskrivelse

Prinsippet for modellen er at foretakenes bidrag til krisetiltaksfondet skal være proporsjonale med foretakenes risikoprofil, jf. artikkel 4 i forordningen. Grunnlaget for hvert foretaks bidrag til krisetiltaksfondet er foretakets andel av samlet forvaltningskapital fratrukket ansvarlig kapital og garanterte innskudd justert for fradrag. Dette grunnlaget skal justeres opp eller ned i henhold til risikoprofilen til det enkelte foretak. Mindre foretak skal ikke inngå i risikojusteringen, men skal i stedet betale gitte terskelbidrag. Dette utdypes i kapittel 2.3.

For å beregne foretakenes risikoprofil benyttes fire «risikopilarer». Innenfor hver pilar er det gitt et sett risikoindikatorer. De tre første pilarene inneholder obligatoriske risikoindikatorer, og tar utgangspunkt i sentrale nøkkeltall for foretakene. Første pilar er risikoeksponering, der indikatorene hovedsakelig er ulike mål på egenkapitalandel. Andre pilar skal reflektere likviditets- og fundingrisiko. Tredje pilar skal fange opp systemkritiske banker. Den fjerde pilaren inneholder tilleggsindikatorer som nasjonale krisehåndteringsmyndigheter kan velge å benytte.

Gjennom en trinnvis prosedyre vektes risikoindikatorerne sammen og det beregnes til sist en risikojusteringsfaktor som benyttes i bidragsjusteringen. De overordnede prinsippene til prosedyren er illustrert i figur 1 i kapittel 2.4 under.

⁴ «Høringsnotat - forskrifter til endringer i finansforetaksloven og til lov om Bankenes sikringsfond (EUs krisehåndterings- og innskuddsgarantidirektiv)»

2.2. Grunnlag for bidragsberegningen

Grunnlaget for hvert foretaks bidrag til krisetiltaksfondet er foretakets andel av samlet forvaltningskapital fratrukket ansvarlig kapital og garanterte innskudd justert for fradrag, jf. artikkel 103 nr. 2 i krisehåndteringsdirektivet som er gjennomført i finansforetaksloven § 20-51 tredje ledd.

Fra foretakets grunnlag for bidragsberegning skal det etter artikkel 5 nr. 1 i forordningen, under visse forutsetninger som utdypes nedenfor, gjøres fradrag for:

- konsernintern gjeld
- forpliktelser mot andre foretak innenfor samme institusjonelle forsikringsordning
- forpliktelser tilknyttet virksomhet som sentral motpart
- forpliktelser tilknyttet virksomhet som verdipapirregister
- forpliktelser tilknyttet oppbevaring av klientaktiva
- forpliktelser som har oppstått dersom foretaket opptrer som formidler av støttelån

Videre skal verdien av forpliktelser som stammer fra derivater justeres etter regelverk spesifisert i forordningen artikkel 5 nr. 3 og 5 nr. 4.

Det skal også foretas en justering for kredittforetak og foretak med særlig lav risiko for krisetiltaksfondet.

Avsnittene under beskriver nærmere de justeringene som skal gjøres av grunnlag for bidragsberegning.

2.2.1. Konsernintern gjeld

I noen tilfeller vil flere foretak innenfor samme konsern betale bidrag til krisetiltaksfondet. For norske foretak vil dette hovedsakelig gjelde morselskap med tilhørende boligkredittforetak og øvrige kredittforetak. For at det ikke skal bli en dobbelttelling av forpliktelsene mellom disse foretakene i bidragsberegningen, foretas en justering av konsernintern gjeld. I henhold til forordningen artikkel 5 nr. 1 skal det gjøres fradrag for forpliktelser som har oppstått fra transaksjoner med foretak innenfor samme konsern dersom:

- I. foretakene er etablert innenfor EØS-området,
- II. foretakene fullt ut er underlagt det samme konsoliderte tilsyn etter artikkel 6 til 17 i kapitalkravsforordningen (CRR) og er omfattet av felles system for risikostyring, risikomåling og risikokontroll, og
- III. det ikke er noen nåværende eller forventede vesentlige praktiske eller juridiske hindre for umiddelbar tilbakebetaling av forpliktelsen når den forfaller.

Andre konserninterne gjeldsforpliktelser mot selskaper som det ikke beregnes krisefondsbidrag for, skal ikke inngå i korrigeringen. Øvrige detaljer knyttet til justeringen gis i forbindelse med tilleggsrapporteringen som danner grunnlag for justeringen.

2.2.2. Forpliktelser mot andre foretak innenfor samme institusjonelle forsikringsordning

Et foretak som er medlem av en institusjonell forsikringsordning («Institutional Protection Scheme») og som etter CRR artikkel 113 nr. 7 har fått godkjenning av myndighetene til å benytte en risikovekt på 0 prosent for forpliktelser mot andre medlemmer i forsikringsordningen, kan gjøre fradrag for disse forpliktelsene til bidragsberegningene.

Per i dag finnes det ingen «Institutional Protection Scheme» i Norge, slik at dette fradraget ikke vil være relevant for noen norske foretak.

2.2.3. Forpliktelser for sentrale motparter

For sentrale motparter (som definert i artikkel 2 nr. 1 i EMIR-forordningen) skal det gjøres fradrag for forpliktelser forbundet med clearing-aktiviteter.

Per i dag er dette fradraget ikke aktuelt for noen norske foretak.

2.2.4. Forpliktelser for verdipapirregistre

For verdipapirregistre (som definert i artikkel 2 nr. 1 første punkt i CSD-forordningen) skal det gjøres fradrag for forpliktelser som er knyttet til deres virksomhet. Det skal også gjøres fradrag for forpliktelser til deltagere eller tjenestetilbydere med en løpetid på mindre enn 7 dager og som verdipapirregisteret har fått tillatelse til å tilby etter kapittel IV i CSD-forordningen.

Verdipapirregistre er i Norge regulert i verdipapirregisterloven med tilhørende forskrifter. I forslag som ble sendt på høring 8. november 2016, er det foreslått at EØS-forpliktelser som tilsvarer forordningen gjennomføres i ny lov om verdipapirregistre og om verdipapiroppgjør. Det er også foreslått endringer i blant annet aksjelovene.

Per i dag er dette fradraget ikke aktuelt for noen norske foretak.

2.2.5. Forpliktelser knyttet til oppbevaring av klientmidler

For verdipapirforetak skal det gjøres fradrag for forpliktelser knyttet til oppbevaring av klientaktiva på vegne av UCITS-fond eller alternative investeringsfond (AIF). Bankenes sikringsfond vil følge opp de foretakene dette fradraget er aktuelt for.

2.2.6. Støttelån («promotional loans»)

Det skal gjøres fradrag i bidragsgrunnlag for forpliktelser en «promotional bank» har overfor sine finansieringsparter, så fremt disse forpliktelsene oppfyller kriteriene for støttelån etter forordningens definisjon, jf. artikkel 3 nr. 27.

For foretak som driver formidling av støttelån, skal det i bidragsgrunnlaget gjøres fradrag for:

- forpliktelser mot utstedende bank for «promotional loans»
- forpliktelser mot annen «promotional bank»
- forpliktelser mot annen formidler av «promotional loans»

Bankenes sikringsfond er ikke kjent med at dette fradraget er aktuelt for noen norske foretak per i dag.

2.2.7. Derivater

Regnskapsføring av derivater er ikke harmonisert mellom ulike regnskapsstandarder. Dette vil påvirke størrelsen av derivatforpliktelsene som legges til grunn for beregning av bidrag til krisetiltaksfondet. I forordningen artikkel 5 nr. 3 er det derfor en bestemmelse om å justere disse derivatforpliktelsene. Metodikken som skal brukes for justering av derivatforpliktelsene er identisk med den som brukes for justering av derivater på eiendelssiden ved rapportering av uvektet kjernekapitalandel.

Verdien av derivatforpliktelsene som fastsettes i samsvar med denne bestemmelsen skal imidlertid ikke resultere i verdier lavere enn 75 prosent av verdiene på derivatforpliktelsene etter de nasjonale rammeverkene for regnskapsrapportering. Dersom det under nasjonale regnskapsstandarder for visse derivater ikke finnes noe regnskapsmessig mål på eksponeringen fordi disse holdes utenfor balansen, skal foretaket rapportere summen av rimelig verdi for disse derivatene som gjenskaffelseskostnad ved å legge verdien til foretakets regnskapsførte balanse.

Foretakenes rapportering av derivatbeholdning er ikke detaljert nok til at denne justeringen kan foretas. Øvrige detaljer knyttet til derivatjusteringen gis i forbindelse med tilleggsrapporteringen som danner grunnlag for justeringen.

2.2.8. Kredittforetak og foretak med særlig lav risiko for krisetiltaksfondet

For foretak nevnt i artikkel 45 nr. 3 i krisehåndteringsdirektivet skal grunnlaget halveres, jf. artikkel 11 nr. 1 i forordningen. Foretak nevnt i artikkel 45 nr. 3 er kredittforetak finansiert med obligasjoner med fortrinnsrett, jf. finansforetaksloven § 11-7.

Når krisetiltaksfondet overstiger minstekravet på 1 prosent av samlede garanterte innskudd, skal bidrag fra annet kredittforetak enn foretak som omfattes av finansforetaksloven § 11-7 fastsettes på grunnlag av 50 % av andel av samlet forvaltningskapital fratrukket ansvarlig kapital og garanterte innskudd, dersom Finanstilsynet finner at foretakets virksomhet utgjør en særlig lav risiko for krisetiltaksfondet, jf. finansforetaksloven § 20-51 tredje ledd, tredje punktum.

2.3. Terskelbidrag for mindre foretak

Mindre foretak skal betale terskelbidrag etter artikkel 10 nr. 1 til 7 i forordningen basert på foretakets størrelse. Disse foretakene vil dermed ikke inngå i modellen for beregning av risikojusterte årlige bidrag. Mindre foretak er foretak med forvaltningskapital lavere enn 1 mrd. euro og med forvaltningskapital fratrukket ansvarlig kapital og garanterte innskudd lavere enn 300 mill. euro. Nivåene på de ulike terskelbidragene er oppsummert i tabell 1.

Totalt forpliktelser fratrukket ansvarlig kapital og fratrukket garanterte innskudd (i euro)	Bidrag (i euro)
Lavere enn eller lik 50 mill.	1 000
50 mill. til og med 100 mill.	2 000
100 mill. til og med 150 mill.	7 000
150 mill. til og med 200 mill.	15 000
250 mill. til og med 250 mill.	26 000
250 mill. til og med 300 mill.	50 000

Tabell 1: Terskelbidrag for mindre foretak

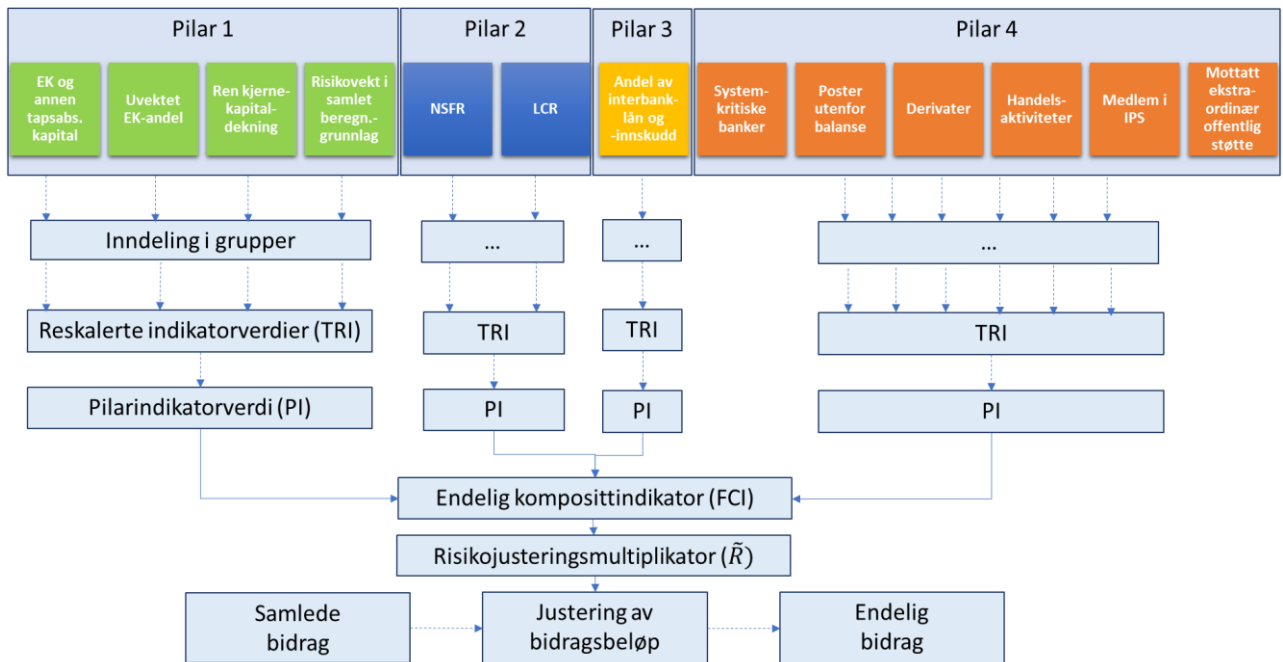
Dersom foretaket kan gi tilstrekkelig bevis for at terskelbidraget etter artikkel 10 er større enn bidraget foretaket ville betalt ved en ordinær risikojustering etter artikkel 5, skal foretaket betale det laveste av disse to bidragene, jf. forordningen artikkel 10 nr. 7.

Myndighetene kan bestemme at foretak som har en risikoprofil som er uforholdsmessig høy gitt foretakets størrelse basert på kriteriene oppgitt i forordningen artikkel 10 nr. 8, skal risikojusteres etter artiklene 5, 6, 7, 8 og 9.

Artikkel 10 nr. 9 og nr. 10 i forordningen fastsetter regler om beregningen av foretaket kvalifiserer for terskelbidrag. Bestemmelsen fastslår at målingen av forvaltningskapital (fratrukket ansvarlig kapital og fratrukket garanterte innskudd) ved fastsettelse av terskelbidrag skal skje før fradrag i henhold til forordningen artikkel 5 nr. 1 er gjort. Dette gjelder både ved måling av om foretaket faller under den øvre grensen på 300 mill. euro og for innplassering på nivå for terskelbidrag, jf. tabell 1.

2.4. Beregning av risikobasert bidrag

Prinsippet for modellen er at foretakenes bidrag til krisetiltaksfondet skal være proporsjonale med foretakenes risikoprofil, jf. artikkel 4 i forordningen. For å beregne foretakenes risikoprofil benyttes fire «risikopilarer». Innenfor hver pilar er det gitt et sett risikoinndikatorer. Gjennom en stegvis prosedyre vektet disse sammen og det beregnes til sist en risikojusteringsmultiplikator som benyttes i bidragsjusteringen. De overordnede prinsippene til prosedyren er illustrert i figur 1.

Figur 1: Forenklet beskrivelse av modellen

Proseduren for å beregne risikojusteringsmultiplikatoren \tilde{R} og de risikojusterte bidragene er utfyllende beskrevet i Annex 1 i forordningen. For alle aktuelle formler henvises det til denne. Prosessen kan oppsummeres til følgende 6 steg:

- Steg 1 Alle indikatorverdiene for alle foretak beregnes.
- Steg 2 For hver indikator skal alle foretak grupperes etter indikatorverdi i et antall grupper. Antallet grupper baseres på antall foretak og skjevfordelingen til indikatoren. Like mange foretak skal havne i hver gruppe.
- Steg 3 For hver indikator blir alle grupper tildelt reskalerte indikatorverdier (RI) som ligger fra 1 til 1000, basert på gruppenes rangering.

Alle foretak i samme bønne får tildelt samme RI for denne indikatoren.

Hvis foretakene for en indikator for eksempel skal fordeles på 11 grupper, vil foretakene i første gruppe få $RI = 1$, foretakene i andre gruppe vil få $RI=101$, tredje gruppe vil få $RI = 201$ osv. opp til ellefte gruppe med $RI = 1000$.

Steg 4 For hver indikator reskaleres RI til en transformert reskalert indikatorverdi (TRI). Reskaleringen gjøres for at indikatorer der høyere indikatorverdier indikerer høyere risiko, får konvertert dette til en lav TRI-verdi.

Dermed vil lav TRI-verdi indikere høy risiko for alle indikatorene.

Steg 5 Indikatorene innenfor hver pilar vektes sammen til en pilarindikatorverdi (PI).

PI for de fire pilarene vektes sammen til en komposittindikator (CI) for foretaket.

Komposittindikatoren gjøres om til en endelig komposittindikator (FCI) der høyere verdi tilsier høyere risiko.

Steg 6 For hvert foretak beregnes risikojusteringsmultiplikatoren \tilde{R} ved å reskalere FCI til å ligge mellom 0,8 og 1,5.

Foretaket som har laveste FCI får $\tilde{R} = 0,8$.

Foretaket som har høyest FCI får $\tilde{R} = 1,5$.

Foretakene som ligger mellom disse punktene får tildelt \tilde{R} lineært mellom høyeste og laveste punkt.

Bidraget beregnes så ved hjelp av formelen for bidragsberegning beskrevet nedenfor.

Risikojusteringsmultiplikatoren \tilde{R} kan ta verdier fra 0,8 til 1,5. Dette innebærer at alt annet likt vil foretakene med høyeste risiko få 87,5 prosent ($=1,5/0,8-1$) høyere bidrag enn foretakene med lavest risiko.

2.5. Formel for beregning av risikojustert bidrag

For et foretak som skal få sitt bidrag risikojustert etter hovedreglene i forordningen, vil bidraget framkomme ved følgende formel:

$$c_n = Target * \frac{\frac{B_n}{\sum_{p=1}^N B_p} \tilde{R}_n}{\sum_{p=1}^N \left(\frac{B_p}{\sum_{q=1}^N B_q} \tilde{R}_p \right)}$$

Tegnforklaring:

c_n	Årlig bidrag til foretak n
$Target$	Det totale bidragsbeløpet som skal samles inn etter finansforetaksloven § 20-51 fratrukket terskelbidrag som skal betales etter artikkel 10 i forordningen, og fratrukket terskelbidrag som skal betales etter artikkel 20 nr. 5 i forordningen.
B_p	Bidragsgrunnlaget til foretak p
\tilde{R}_p	Risikojusteringsmultiplikatoren til foretak p (som beskrevet ovenfor)
N	Antall foretak som inngår i beregningen av risikojusterte bidrag

2.6. Risikoindikatorer

Totalt er det 13 risikoindikatorer som inngår i modellen i forordningen. Disse er fordelt på fire pilarer som hver skal måle ulike typer risiko. I forordningen artikkel 14 nr. 2 er det spesifisert at informasjonen som skal brukes til bidragsberegningene skal være på foretaksnivå.

Vektingen til pilarene er i forordningen artikkel 7 gitt som følger:

Vekting av risikoindikatorer	Totalvekter
Pilar 1: Risikoeksponering	50 %
Pilar 2: Likviditets- og fundingrisiko	20 %
Pilar 3: Systemkritiske banker	10 %
Pilar 4: Tilleggsindikatorer	20 %

Tabell 2: Vekting av pilarene

Avsnittene under utdyper risikoindikatorerne som inngår i hver pilar.

2.6.1. Pilar 1, 2 og 3

Første pilar er risikoeksponering, der indikatorerne hovedsakelig er ulike mål på egenkapitalandel. Andre pilar skal reflektere likviditets- og fundingrisiko. I denne pilaren inngår indikatorer for «Net Stable Funding Ratio» (NSFR) og «Liquid Coverage Ratio» (LCR). Tredje pilar skal fange opp systemkritiske banker, og eneste indikator som inngår i denne pilaren er foretakets andel av interbanklån og -innskudd. Tabell 3 oppsummerer risikoindikatorerne som inngår i pilar 1, 2 og 3 samt deres vekter.

Vekting av risikoindikatorer	Totalvekter	Delvekter
Pilar 1: Risikoeksponering	50 %	
Ansvarlig kapital og konvertibel gjeld som overstiger minstekravet til MREL		25 %
Uvektet egenkapitalandel		25 %
Ren kjernekapitaldekning		25 %
Risikovekt i samlet beregningsgrunnlag		25 %
Pilar 2: Likviditets- og fundingrisiko	20 %	
NSFR		50 %
LCR		50 %
Pilar 3: Systemviktige foretak	10 %	
Andel av interbanklån og -innskudd		100 %

Tabell 3: Risikoindikatorer under pilar 1, 2 og 3 med tilhørende vekter

LCR og NSFR måles ved foretakets laveste verdi gjennom året. MREL-krav er ennå ikke innført i Norge. I overgangsperioden vil MREL-indikatoren beregnes ved foretakets sum av ansvarlig kapital, sertifikater og obligasjoner delt på totale eiendeler.

2.6.2. Pilar 4

Fjerde pilar består av tilleggsindikatorer hvor bruken av disse besluttes av krisehåndteringsmyndighetene (nasjonalt handlingsrom). Det er ikke gitt konkrete bestemmelser for hvordan indikatorverdiene skal beregnes. Følgende typer indikatorer skal imidlertid inkluderes under Pilar 4 etter forordningen artikkel 6 nr. 5:

- a) Handelsaktivitet, eksponering utenfor balansen, derivater, kompleksitet og muligheter for krisehåndtering
- b) Medlemskap i en institusjonell forsikringsordning
- c) Omfang av tidligere ekstraordinær offentlig støtte

Videre følger det av forordningen artikkel 7 nr. 4 at indikatorene under punkt a) skal vektes med totalt 45 prosent, punkt b) med 45 prosent og punkt c) med 10 prosent.

2.6.2.1. Tilleggsindikatorer under punkt a

Vekting av risikoindikatorer	Delvekter
Pilar 4: Tilleggsindikatorer under punkt a	
Systemviktige foretak	11,25 %
Relativ størrelse på poster utenfor balanse	11,25 %
Relativ størrelse på derivater	11,25 %
Relativ størrelse på handelsaktiviteter	11,25 %

Tabell 4: Risikoindikatorer under pilar 4 punkt a med tilhørende vekter

Indikatoren «systemviktige foretak» tilsvarer EBA sin indikator for systemviktige foretak, som Finanstilsynet viser til når det gis råd til Finansdepartementet om identifisering av systemviktige foretak. «Systemviktige foretak»-indikatoren er konstruert basert på følgende kriterier med tilhørende underindikatorer:

Kriterium	Underindikatorer	Vekt
Størrelse	Forvaltningskapital	25 %
Betydning	Verdi av innenlandske betalingstransaksjoner	8,33 %
	Innskudd fra private innskyttere i EU	8,33 %
	Lån til private låntakere i EU	8,33 %
Kompleksitet	Verdi av OTC-derivater	8,33 %
	Grensekryssende forpliktelser	8,33 %
	Grensekryssende fordringer	8,33 %
Sammenkobling	Forpliktelser innen finansmarkedet	8,33 %
	Eiendeler innen finansmarkedet	8,33 %
	Utestående gjeldsinstrumenter	8,33 %

Tabell 5: Underindikatorer for indikatoren på «systemviktige foretak» med tilhørende vekt

2.6.2.2. Medlemskap i en institusjonell forsikringsordning

I forordningens Annex 1 steg 4 er det spesifisert at medlemskap i en institusjonell forsikringsordning skal indikere lavere risiko i modellen. Videre er det gitt i artikkel 7 at i scoringen av denne indikatoren

skal krisehåndteringsmyndighetene vurdere ulike egenskaper ved det aktuelle «Institutional Protection Scheme» (IPS) når de angir en risikoscore.

Per dags dato finnes det ikke noen IPS i Norge og scoringen av indikatoren er derfor ikke relevant i norsk kontekst. Maksimal score (1000) gis til alle foretak som ikke er medlem av et IPS. Siden alle foretak scorer likt vil dette i realiteten føre til at indikatoren ikke har noen betydning for bidragsjusteringen, og at effekten av de øvrige indikatorene innenfor pilar 4 vektet opp. Dersom et IPS i framtiden skulle bli introdusert i Norge vil krisehåndteringsmyndighetene måtte vurdere nærmere hvordan denne indikatoren skal scores for de foretakene som blir medlemmer av ordningen.

2.6.2.3. Omfang av tidligere ekstraordinær støtte

I forordningen artikkel 6 nr. 8 er det fastsatt at denne indikatoren skal gi høyeste risikoverdi for ethvert foretak som er del av en gruppe som har blitt satt under offentlig restrukturering etter å ha mottatt offentlig støtte, for eksempel fra krisehåndteringstiltak, og som fremdeles er under restrukturerings- eller avviklingsperioden. Det er gjort unntak for de foretakene som er i de to siste årene av restrukturerings- eller avviklingsperiode. Indikatoren skal også gis høyeste verdi for foretak som er under likvidering så fremt de fremdeles er pliktige til å betale bidrag. For øvrige foretak skal indikatoren gi lavest mulige verdi.

2.7. Vekting av pilarene og risikoindikatorene

Tabell 6 oppsummerer risikoindikatorene som inngår i hver pilar, deres innbyrdes vekter, og hvor mye hver pilar vektet.

Vekting av risikoindikatorer	Totalvekter	Delvekter
Pilar 1: Risikoeksponering	50 %	
Ansvarlig kapital og konvertibel gjeld som overstiger minstekravet til MREL		25 %
Uvektet egenkapitalandel		25 %
Ren kjernekapitaldekning		25 %
Risikovekt i samlet beregningsgrunnlag		25 %
Pilar 2: Likviditets- og fundingrisiko	20 %	
NSFR		50 %
LCR		50 %
Pilar 3: Systemkritiske banker	10 %	
Andel av interbanklån og -innskudd		100 %
Pilar 4: Tilleggsindikatorer	20 %	
Systemviktige foretak		11,25 %
Relativ størrelse på poster utenfor balanse		11,25 %
Relativ størrelse på derivater		11,25 %
Relativ størrelse på handelsaktiviteter		11,25 %
Medlemskap i en institusjonell forsikringsordning		45 %
Mottatt ekstraordinær offentlig støtte		10 %

Tabell 6: Vekting av risikoindikatorer i modellen